

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 6C/78/2003
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1303899521
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Degmová-Pospíšilová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2013:1303899521.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III. v Bratislave, v konaní pred sudkyňou Mgr. Ingrid Degmovou Pospíšilovou v právnej veci navrhovateľa: P. M., bytom F. XX, P., zast. JUDr. Jurajom Almášim, advokátom, Vajnorská 5, Bratislava, proti odporcovi: Ministerstvo školstva SR, Stromová 21, Bratislava, o náhradu škody, taktó

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke sumu 6.672,- Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Návrhom zo dňa 19.5.2003, upraveným a doplneným písomným podaním zo dňa 17.3.2006 domáhala sa v tom čase maloletá navrhovateľka, zastúpená svojimi rodičmi ako zákonnými zástupcami proti odporcovi 1 - Ministerstvu školstva SR a proti odporcovi 2 - Základná škola, ul. Slobody 2, Poltár mimoriadneho zvýšenia náhrady za bolesť a sťaženie spoločenského upletenia v sume 4 155 000,- Sk podľa § 7 ods. 3 Vyhl. č. 32/65 Zb. v aktuálnom znení, keď nárok oprela o tú skutkovú okolnosť, že navrhovateľka dňa 1.4.1998 o 11.50 hod, ako žiačka počas vyučovacieho procesu v Základnej škole Poltár utrpela úraz následkom prevrhnutia hrnca s vriacou vodou, pričom jej bolestné a sťaženie spoločenského upletenia predstavuje spolu hodnotu 2770 bodov. Za vedľajšieho účastníka na strane odporcu označila navrhovateľka Allianz - Slovenskú poisťovňu, a.s.. Tento subjekt písomným podaním zo dňa 3.10.2006 uviedol, že nemá záujem na výsledku tohto konania z dôvodu, že úraz navrhovateľky nie je krytý poistením zodpovednosti za škodu žiadneho z odporcov a preto nemá záujem vystupovať v tomto konaní ako vedľajší účastník.

Odporca v rámci svojej obrany voči návrhu namietal nedostatok svojej pasívnej legitímácie v spore majúcej za to, že pasívne legitímovaným subjektom v čase podania návrhu

-2- 6C 78/2003

(19.5.2003) bol Okresný úrad v Poltári a len pre prípad, že by bol žalovaným by jeho záväzok mohol ku dňu 1.4.2004 prejsť na Ministerstvo školstva Slovenskej republiky z dôvodu zániku okresných úradov dňom 31.12.2003. Ďalej namietal premlčanie nároku navrhovateľky v časti opierajúcej sa o lekárske posudky z roku 1998 a taktiež mal za to, že v prípade navrhovateľky nejde o taký prípad hodný osobitného zreteľa, ktorý by odôvodňoval nutnosť 50 - násobného zvýšenia základného odškodnenia.

Okresný súd Bratislava III vydal dňa 23.3.2007 pod č.k. 6C 78/2003-103 rozsudok, ktorým odporcu 2 zaviazal k povinnosti zaplatiť navrhovateľke sumu 152 700,-Sk a vo zvyšku návrh voči odporcovi 2 zamietol. Voči odporcovi 1 návrh zamietol v plnom rozsahu. Odporcom 1,2 právo na náhradu trov konania nepriznal.

Proti uvedenému prvostupňovému rozhodnutiu podala v zákonnej lehote dňa 11.5.2007 odvolanie navrhovateľka a taktiež v zákonnej lehote dňa 17.5.2007 odporca 2.

Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 12.6.2008, pod č.k. 6Co 283/07-159, rozhodol tak, že rozsudok Okresného súdu Bratislava III v časti, ktorou bola odporcovi 2 uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľke sumu 152 700,-Sk zmenil tak, že žalobu proti odporcovi 2 zamietol. V časti, ktorou bola žaloba proti odporcovi 1 zamietnutá, ako i v časti náhrady trov konania napadnutý prvostupňový rozsudok Krajského súdu v Bratislave zrušil a vec vrátil Okresnému súdu Bratislava III na ďalšie konanie.

Z uvedeného vyplýva, že v dôsledku rozsudku Krajského súdu v Bratislave bola právoplatne zamietnutá žaloba proti odporcovi 2, t.j. proti Základná škola v Poltári, Ul. Slobody č. 2, ktorá po právoplatnosti rozsudku krajského súdu stratila pozíciu účastníka konania. Odporcom v konaní ostalo Ministerstvo školstva Slovenskej republiky.

V zmysle intencií vyššie uvedeného rozsudku Krajského súdu v Bratislave súd vyzval Slovenskú kanceláriu poisťovateľov, zast. Allianz - Slovenskú poisťovňu, a.s., či má záujem vystupovať v konaní ako vedľajší účastník na strane odporcu. Označený subjekt o vedľajšie účastníctvo nemal záujem v zmysle písomného podania zo dňa 17.12.2008.

Okresný súd Bratislava III vydal vo veci dňa 9.3.2010 pod č. k. 6C 78/2003-263 rozsudok, ktorým odporcu, t. j. Ministerstvo školstva SR, zaviazal k povinnosti zaplatiť navrhovateľke sumu 29.376,61 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, vo zvyšku návrh zamietol a žiadnemu z účastníkov konania nepriznal právo na náhradu trov konania, majúc za to, že v prípade navrhovateľky ide o prípad hodný osobitného zreteľa pokiaľ ide o bolestné i sťaženie spoločenského uplatnenia odôvodňujúci mimoriadne odškodnenie súdom, a to 50- násobku za bolestné s prihliadnutím na rozsiahlosť popálením na dolných končatinách, bolestivosť ošetrenia bez prítomnosti rodičov zohľadniac nízky vek navrhovateľky v čase ošetrovania, nutnosť každodenných prevázov, útrapy súvisiace s cestovaním na ošetrovanie, početnosť následných operácií v celkovej anestézii s potrebou viacdňovej hospitalizácie bez rodičov zohľadniac opäť nízky vek navrhovateľky a 25- násobku za sťaženie spoločenského uplatnenia zohľadniac rozsiahlosť a umiestnenie popálením a aktuálny stav vyplývajúci z fotodokumentácie v súvislosti so ženským pohlavím navrhovateľky, ktorá má obavy z nadväzovania intímnych vzťahov a teda i obavy z úspešnosti v snahe zakladania si rodiny a taktiež obavy z navštevovania plavárni a kúpalísk a pod.

-3- 6C 78/2003

Ohľadom náhrady trov konania súd uvedeným rozsudkom rozhodol v zmysle § 142 ods. 2 O. s. p. vzhľadom na čiastočný úspech navrhovateľky v konaní a vzhľadom na skutočnosť, že odporcovi dovtedy v konaní žiadne trovy nevznikli.

Vo zvyšku istiny súd návrh navrhovateľky zamietol vzhľadom na vznesenú námietku premlčania nároku navrhovateľky odporcom pokiaľ ide o odškodnenie za bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia podľa znaleckých posudkov z r. 1998 majúc námietku premlčania s poukazom na § 106 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka za dôvodnú.

V dôsledku odvolania oboch procesných strán proti rozsudku Okresného súdu Bratislava 3 zo dňa 9.3.2010 rozhodol Krajský súd Bratislava uznesením zo dňa 25.8.2011, č. k. 6Co 203/2010-305, tak, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil Okresnému súdu Bratislava 3 na ďalšie konanie.

V odôvodnení svojho rozhodnutia Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací uviedol, že Ministerstvo školstva SR je nositeľom pasívnej legitímácie v danom spore a ďalej, že uplatnený nárok navrhovateľky nemožno zatiaľ vyhodnotiť za premlčaný, nakoľko má za to, že škoda spočívajúca v sťažení spoločenského uplatnenia vznikne, akonáhle sa po úraze a jeho prípadnom liečení ustáli zdravotný stav poškodeného natoľko, že je zrejmé, či a aké nepriaznivé následky úraz zanechal a v prejednávanej veci teda premlčacia doba na uplatnenie odškodnenia za sťaženie spoločenského uplatnenia začala plynúť v momente, keď bol zdravotný stav navrhovateľky ustálený. V prípade bolestného premlčacia doba taktiež začne plynúť ukončením liečebného procesu.

Ďalej odvolací súd vo svojom rozhodnutí vyjadril názor, že nedošlo do času jeho rozhodnutia k zadováženiu skutkových podkladov potrebných na posúdenie, či možnosti navrhovateľky sú v dôsledku úrazu tak obmedzené, že ide o prípad hodný osobitného zreteľa a vyjadril názor, že pokiaľ ide o sťaženie spoločenského uplatnenia z doposiaľ vykonaného dokazovania nevyplýva, že by išlo o takýto výnimočný prípad.

Pokiaľ ide o bolestné, odvolací súd mal za to, že prvostupňovým súdom neboli zabezpečené dostatočné podklady pre záver, že odškodnenie bolestného treba zvýšiť 50- násobne a nariadil mu doplniť dokazovanie vypočutím lekárov, ktorí navrhovateľku ošetrovali a operovali na zistenie, bolestné v akej výške je primerané vytrpenej bolesti.

Podľa § 226 O. s. p. ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Pred vydaním rozhodnutia dňa 9.3.2010, č. k. 6C 78/2003-263, Okresný súd Bratislava III vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky, oboznámením sa s obsahom trestného spisu OS Lučenec 2T 35/00, ako i s obsahom vyšetrovacieho spisu Okresného úradu vyšetrovania Policajného zboru Lučenec č. ČVS: OUV-78/PT-20-98, s obsahom znaleckých posudkov znalcov MUDr. Jána Bábika a MUDr. Igora Mička k výške bolestného a s obsahom znaleckého posudku PhDr. Haidovej a MUDr. Mička ohľadom obodovania sťaženia spoločenského uplatnenia, ako i s fotodokumentáciou ohľadom aktuálneho stavu poranenia navrhovateľky, pričom na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

-4- 6C 78/2003

Navrhovateľka ako maloletá dňa 1.4.1998 ako žiačka 3. B triedy Základnej školy na ul. Slobody v Poltári utrpela úraz - popáleniny II. a III. stupňa na dolných končatinách. K úrazu došlo na hodine výtvarnej výchovy pri procese varenia a následného maľovania veľkonočných vajícok za prítomnosti učiteľky Mgr. X., ktorá pred hodinou upozornila žiakov, že sa nesmú zdržiavať v blízkosti variča s vriacou vodou. Následne však došlo k prevrhnutiu hrnca s vriacou vodou a k obareniu troch žiakov, medzi ktorými bola i v tom čase maloletá navrhovateľka.

Rozsudkom Okresného súdu v Lučenci zo dňa 31.1.2002, č.k. 2T 35/00-460, ktorý v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 1To 330/02-475, nadobudol právoplatnosť dňa 5.6.2002, bola učiteľka Mgr. X. uznaná vinnou, že inému z nedbanlivosti spôsobila ťažkú újmu na zdraví, čím spáchala trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1 Tr. zákona a bola odsúdená k peňažitému trestu vo výmere 5000,-Sk, s náhradným trestom odňatia slobody vo výmere 1 mesiac pre prípad úmyselného marenia výkonu peňažitého trestu.

Dňa 8.12.1998 bol vypracovaný MUDr. Jánom Bábikom - prednostom Kliniky popálenín a rekonštr. chirurgie Posudok o bolestnom, v rámci ktorého bolestné navrhovateľky ohodnotil na 310 bodov (110 bodov za popáleninu III. stupňa na pravom stehne a predkolení a 200 bodov za plošnú jazvu na pravom stehne a predkolení).

Posudkom MUDr. Igora Mička - znalcom v odbore zdravotníctva a farmácii zo dňa 8.12.1998 bolo poranenie navrhovateľky pre účely trestného konania obodované na 270 bodov (90 bodov za popáleninu II. stupňa a 90 bodov za popáleniu III. stupňa, pričom tieto sumy znalec navrhol zvýšiť o 1/2 z dôvodu komplikácií počas liečby).

Dňa 3.2.2003 bol MUDr. Jánom Bábikom vypracovaný posudok o bolestnom navrhovateľky pre incíziu exc. hypertr. jazvy na pravom stehne (liečba 15.8.2002 - 24.8.2002) a pre incíziu, exc. dist. časti jazvy (liečba 5.8.2002 - 12.8.2002) a pre voľný DE prenos kože v počte 90 bodov.

V rámci trestnoprávneho konania pred Okresným súdom v Lučenci MUDr. Igor Mičko - znalec z odboru zdravotníctva a farmácie - vypracoval znalecký posudok dňa 8.12.1998, kde sťaženie spoločenského uplatnenia navrhovateľky ohodnotil na 1100 bodov.

Dňa 22.4.2003 vypracovala PhDr. Katarína Haidová - klinický psychológ - znalecký posudok o sťažení spoločenského uplatnenia navrhovateľky, v ktorom ho ohodnotila na 1000 bodov (400 bodov titulom

vážnych duševných porúch po iných ťažkých poraneniach okrem poranenia hlavy a 600 bodov titulom vážnych duševných porúch vzniknutých pôsobením otrasných zážitkov alebo iných nepriamych psychologických činiteľov a tiesnivých situácií).

Po rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave uznesením zo dňa 25.8.2011, č. k. 6Co 203/2010-305, Okresný súd Bratislava III v zmysle intencií tohto uznesenia odvolacieho súdu, ktorými je so zreteľom na § 226 O. s. p. prvostupňový súd viazaný, doplnil dokazovanie výsluchmi svedkov pred dožiadaným súdom Okresným súdom Košice II, a to MUDr. Jána Babíka, MUDr. Jána Orsága, MUDr. Eugena Frišmana, MUDr. Soni Babjakovej, MUDr. Maríny Kačmarčíkovej a MUDr. Petra Lengyela, ktorí boli ošetrojúcimi lekármi navrhovateľky a títo i operovali. Svedkovia D., I., M. a V.

-5- 6C 78/2003

uviedli, že úraz pacientky mal štandardný priebeh ako u ostatných detských pacientov, s komplikáciou infekcie rán, čo je tiež bežný vývin poranenia, resp. uviedli, že si na podrobnosti s pacientkou vôbec nespomínajú a neboli s ňou v žiadnom kontakte viac rokov.

Z výpovede svedka MUDr. Babíka vyplynulo, že zranenie navrhovateľky predstavovalo popáleniny 2. a 3. stupňa na 3% povrchu tela a vzhľadom na nízky vek navrhovateľky išlo o vážne poranenia. Došlo k sekundárnej infekcii, následne bola opakovane operovaná 10.4.1998, 29.4.1998, 18.8.2001, 7.8.2002, 9.12.2003 a 13.12.2006, a to z dôvodu, že jazvy nerástli rovnako rýchlo ako pacientka, t.j. aby nedošlo k zníženiu pohyblivosti dolnej končatiny. Stav navrhovateľky bol stabilizovaný, keď prestala rásť, t.j. okolo 22. roku. Skracovanie jaziev bránilo flexii kolena. Liečba bola bolestivá z dôvodu brúsenia a uvoľňovania jaziev, čo u malého dieťaťa vyžaduje celkovú anestézu. Starostlivosť o jazvu je doživotná. Priebeh liečby bol komplikovaný odlúčením od rodičov a opakovaná anestéza má tiež následky. Opakované korekcie sú u pacientov detského veku z dôvodu rastu bežné i vo vyššom počte. Infekcia vznikla z dôvodu umiestnenia poranenia v blízkosti genitálií.

Predmetom sporu je náhrada škody na zdraví, ktorú utrpela navrhovateľka dňa 1.4.1998 počas vyučovacieho procesu a mimoriadne zvýšenie tejto náhrady súdom z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

Podľa § 39 ods. 2 nariadenia vlády SR č. 223/1998 Zb.z., ktorým sa vykonáva Zákonník práce, za škodu, ktorá vznikla žiakom základných škôl, základných umeleckých škôl, osobitných škôl a pomocných škôl pri vyučovaní, pri výchove mimo vyučovania a pri výchove žiakov v školských zariadeniach, alebo v priamej súvislosti s nimi, zodpovedá príslušná škola, prípadne orgán, ktorý školu odborne vedie.

Úraz, ktorý utrpí školák pri plnení príkazu daného učiteľom a súvisiaceho s vyučovaním a výchovou v škole, je úrazom pracovným. Ak ide o deti školského veku, potom je treba príkazy, zákazy a iné pokyny k zaisteniu bezpečnosti a ochrany zdravia nielen vydať a ich dodržiavanie kontrolovať, ale tiež prípadne urobiť opatrenia, ktoré by porušovaniu zákazu účinne zabránilo (R 111/1967).

Podľa § 190 ods. 1 Zák. práce účinného v r. 1998 (Zák. č. 65/1965 Zb.z.) ak u zamestnanca došlo pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním k poškodeniu na zdraví alebo k jeho smrti úrazom (pracovný úraz), zodpovedá za škodu tým vzniknutú zamestnávateľ, u ktorého bol zamestnanec v čase úrazu v pracovnom pomere.

V zmysle § 193 ods. 1, písm. b) Zákonníka práce zamestnancovi, ktorý utrpel pracovný úraz alebo u ktorého sa zistila choroba z povolania, je zamestnávateľ povinný v rozsahu, v ktorom za škodu zodpovedá, poskytnúť náhradu za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia.

Pre určenie výšky náhrady za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia bolo potrebné aplikovať vyhlášku č. 32/1965 Zb. z. v znení vyhlášky č. 47/1995 Zb.z..

Podľa § 2 ods. 1 Vyhl. č. 32/1965 Zb. v znení Vyhl. č. 47/1995 Zb. odškodnenie za bolesť sa poskytuje za bolesti spôsobené poškodením na zdraví, jeho liečením alebo

-6- 6C 78/2003

odstraňovaním jeho následkov a to podľa zásad a sadzieb ustanovených v prílohe vyhlášky. Odškodnenie za bolesť musí byť primerané povahe poškodenia na zdraví a priebehu liečenia.

Podľa § 4 ods. 1 uvedenej vyhlášky sťaženie spoločenského uplatnenia sa odškodňuje, ak poškodenie na zdraví má preukázateľne nepriaznivé dôsledky pre životné úkony poškodeného, pre uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb alebo pre plnenie jeho spoločenských úloh. Odškodnenie za sťaženie spoločenského uplatnenia musí byť primerané povahe následkov a ich predpokladanému vývoju, a to v rozsahu, v akom sú obmedzené možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a spoločnosti.

Odškodnenie za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia (SSÚ) sa určuje formou jednorázovej peňažnej sumy podľa vyhl. č. 32/1965 Zb.z. v znení neskorších predpisov. Základom sú stanovené sadzby s bodovacím systémom, pričom počet bodov, z ktorého sa pri odškodnení vychádza, stanoví lekár v lekárskom posudku. Vo výnimočných prípadoch hodných mimoriadneho zreteľa (§ 7 ods. 3 citovanej vyhlášky) môže súd tieto sumy mimoriadne zvýšiť bez akéhokoľvek obmedzenia, najmä bez ohľadu na základný počet bodov zistený lekárom v zmysle zásad plnej a tým i spravodlivej nápravy.

Podľa § 7 ods. 1,2,3 cit. vyhlášky platnej v r. 1998 (vyhl. Č. 47/1995 Zb.z.) výška odškodnenia za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje sumou 30,-Sk za jeden bod. Celková výška odškodnenia za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia z jedného poškodenia na zdraví nesmie presiahnuť sumu 120 000,-Sk; z toho odškodnenie za bolesť nesmie presiahnuť sumu 36 000,-Sk. V prípadoch hodných osobitného zreteľa môže súd odškodnenie za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia primerane zvýšiť, a to i nad sumu stanovenú v odsekoch 1,2.

Pri ujme na zdraví sa jednorázovo odškodňujú bolesti a SSU poškodeného. Ide o nároky nemajetkovej povahy, ktoré sú viazané výlučne na osobu poškodeného. Pri bolestnom sa odškodňujú bolesti poškodeného pri ublížení na zdraví, pri jeho liečení, ako i pri odstraňovaní jeho následkov. Sťaženie spoločenského uplatnenia sa odškodňuje v prípade, ak poškodenie zdravia má preukázateľne nepriaznivé dôsledky pre životné úkony poškodeného, pre uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb alebo pre plnenie jeho spoločenských úloh. Toto poškodenie sa prejavuje viditeľným spôsobom (napr. zohyzdením), alebo môže nastať aj v prípade, kde o takéto viditeľné poškodenie nejde, napr. v obmedzení alebo celkovej strate možnosti voľby povolania, nedostatku osobného uplatnenia v rodinnom živote, prípadne v kultúrnej alebo v športovej činnosti a pod. Bolesť sa odškodňuje jednorázovo, pričom za bolesti sa považuje aj sťaženie životnej pohody, ako sú závažné psychické zmeny, poruchy nervového ústrojenstva, stavy únavy, závraty alebo iné fyzické útrapy a strasti z obmedzenia pohybu alebo bezvládnosti.

Celková výška odškodnenia z titulu oboch nárokov je maximalizovaná. Výnimku z tejto zásady obsahuje ust. § 7 ods. 3 vyhl. č. 32/1965 Zb. v znení noviel, ktoré v prípadoch hodných mimoriadneho zreteľa umožňujú súdu odškodnenie primerane zvýšiť, a to bez ohľadu na maximalizáciu výšky týchto nárokov vyplývajúcich z ust. § 6 ods. 2 vety prvej vyhl. a § 7 ods. 2 vyhl. Pre súd nie je stanovená horná hranica zvýšenia uvedených náhrad, ale v oboch prípadoch platí zásada, že odškodnenie musí byť primerané povahe poškodenia na zdraví a priebehu liečenia. V prípade sťaženia spoločenského uplatnenia musí byť primerané aj povahe následkov a ich predpokladanému vývoju, a to v takom rozsahu, v akom

-7- 6C 78/2003

sú obmedzené možnosti poškodeného uplatniť sa v živote. Celková výška odškodnenia závisí jednak od lekárskeho posudku a jednak od posúdenia predpokladov, ktoré mal poškodený vo veku poškodenia zdravia z hľadiska jeho ďalšieho uplatnenia v živote a spoločnosti, a ktoré sú pre neho obmedzené alebo stratené. Ide najmä o možnosť uplatniť sa v rodinnom, politickom, kultúrnom, športovom a spoločenskom živote. Vždy musí mať súd za preukázané, že ide o výnimočný prípad hodný osobitného zreteľa.

Pokiaľ ide o posúdenie okolností, či u navrhovateľky ide o prípad hodný osobitného zreteľa odôvodňujúci mimoriadne zvýšenie náhrady za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia, prvostupňový súd viazaný intenciami Krajský súd v Bratislave musí konštatovať, že v časti posúdenia sťaženia spoločenského uplatnenia tomu tak nie je. Krajský súd Bratislava totiž vo svojom zrušujúcom uznesení uviedol názor, že dokazovaním vykonaným do prvostupňového rozhodnutia zo dňa 9.3.2010 nedošlo k preukázaniu okolností odôvodňujúcich takéto konštatovanie. Následne nebolo vykonané žiadne dokazovanie v smere zistenia ďalších skutkových okolností pre posúdenie, či zranenie navrhovateľky

jej spôsobilo trvalé následky obmedzujúce ju v jej spoločenskom, profesionálnom a kultúrnom živote, resp. návrhy na takéto dokazovanie neboli vôbec produkované. Súd preto konštatuje, že dôvod pre mimoriadne zvýšenie odškodnenia za sťaženie spoločenského uplatnenia navrhovateľky nie je daný.

Pokiaľ ide o náhradu za bolesť a posúdenie existencie dôvodu na jej mimoriadne zvýšenie so zreteľom na okolnosti hodné osobitného zreteľa, prvostupňový súd bol opäť viazaný názorom súdu odvolacieho, ktorý v zrušujúcom uznesení uviedol, že u navrhovateľky o takýto prípad ide, len treba doplniť dokazovanie na posúdenie primeranosti násobku základného odškodnenia. Doplneným dokazovaním, a to výsluchmi ošetrovujúcich lekárov navrhovateľky, došlo k zisteniu, že u navrhovateľky nešlo o výnimočný prípad oproti iným detským pacientom, resp. to že v jej osobe nejde o výnimočný prípad vyplynulo zo zistenia, že ošetrojúci lekári si vo väčšine na ňu nespomínajú. Súd však zohľadnil okolnosť, že k zraneniu došlo v detskom veku navrhovateľky, s čím vyhláška pre základné odškodnenie nepočíta, z ktorého dôvodu treba prihliadnúť na potrebu následných operácií z dôvodu rastu, čo u dospelých pacientov nie je dôvodné, ďalej na zložitejšiu situáciu detského pacienta oproti dospelému z dôvodu odlúčenosti od rodičov.

Súd taktiež prihliadol na skutočnosť, že pre prípad inej lokalizácie zranenia možno dôvodne predpokladať, že by intenzita infekcie bola miernejšia a teda i proces hojenia rýchlejší a menej náročný a bolestivý.

Z uvedených dôvodov súd považoval za potrebné rozhodnúť tak, že navrhovateľke priznal 10- násobok základného odškodnenia za celých 670 bodov bolestného pri sume 30,-Sk za 1 bod.

Opäť vychádzajúc z intencií zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu súd totiž neprihliadol na odporcom vznesenú námietku premlčania časti nároku navrhovateľky vychádzajúceho z posudkov z r. 1998, keďže premlčacia doba začína plynúť až ustálením zdravotného stavu. Z doplneného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že všetky opakované operácie neboli robené len z dôvodu estetického, ale ich potreba vyplynula z dôvodu rastu navrhovateľky, keď v opačnom prípade by mohlo nastať znefunkčnenie, resp. obmedzenie hybnosti dolnej končatiny, proces hojenia a zdravotný stav navrhovateľky bol teda ustálený až ukončením jej rastu, t. j. vo veku 22 rokov.

-8- 6C 78/2003

Nárok navrhovateľky v časti bolestného súd preto nepovažuje za premlčaný.

Ohľadom náhrady trov konania rozhodol súd v zmysle § 142 ods. 2 O. s. p. vzhľadom na len čiastočný úspech navrhovateľky v konaní. Súd nerozdelil náhradu vzniknutých trov pomerne z dôvodu, že rozhodnutie o výške plnenia záviselo plne od úvahy súdu, či v prípade navrhovateľky ide o prípad hodný osobitného zreteľa odôvodňujúci mimoriadne zvýšenie náhrady za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia, rovnako pokiaľ ide o násobok základného odškodnenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 - tich dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Bratislava III.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok).